

Sygn. akt IV Ca 214/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Płocku, IV Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodnicząca: SSO Joanna Świerczakowska

Sędziowie: SO Jarosław Pejta

SO Renata Wanecka (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Baldyga

po rozpoznaniu na rozprawie 4 października 2017 r.

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko W. T.

o wymianę zakupionego towaru na wolny od wad

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żyrardowie z 1 lutego 2016 r.,

sygn. akt I C 22/14

1. oddala apelację;
2. nie obciąża powoda R. B. obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych w II instancji.

Sygn. akt IV Ca 214/17

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 13 stycznia 2014r. przeciwko W. T., R. B. domagał się wymiany kaloryferów kupionych u pozwanego na towar wolny o wad. Powód zarzucił, że kaloryfery cechują krzywizny płaszczyzny czołowej, brak prostopadłości końcówek gwintów do płaszczyzny grzejnika, brak symetryczności osi otworów końcówek gwintów z osią całego grzejnika, zanieczyszczenia wewnątrz żeberk, niewymiarowość poszczególnych żeberk.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zaprzeczając zarzutom o wadliwości grzejników.

Sąd Rejonowy w Żyrardowie oddalił powództwo oraz nakazał zwrócić powodowi kwotę 131,35 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 20 sierpnia 2012 r. R. B. nabył od W. T. 170 grzejników aluminiowych (...). Dostawcą grzejników do punktu sprzedaży pozwanego było P.P.U.H. (...) Ltd. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P..

Powód odbierając towar nie stwierdził żadnych wad. Montażu grzejników dokonywał osobiście. Na początku września 2012 r. R. B. dostarczył samochodem do punktu sprzedaży, prowadzonego przez pozwanego, dwa zestawy grzejników, twierdząc, że przy ich skręcaniu nastąpiła krzywizna. Grzejnik stał w samochodzie pionowo i obijał się o inne rzeczy. Wówczas pozwany pouczył powoda, że grzejniki są przewożone w nieprawidłowy sposób, który może prowadzić do ich uszkodzenia. Z uwagi na to, nie uznał reklamacji. Po raz kolejny powód przyjechał do sklepu powoda w październiku 2012 r. wraz z grzejnikami, które częściowo były ułożone w samochodzie w podobny sposób jak poprzednio, ponadto były ze sobą skręcone.

Pismem z 14 listopada 2012 r. R. B. zareklamował 90 sztuk grzejników, jako towar niezgodny z umową. Wskazał, że towar nie posiada właściwości pozwalających na prawidłowy montaż i użytkowanie, ze względu na liczne wady powstałe w trakcie procesu produkcyjnego, takie jak: krzywizny płaszczyzny czołowej, brak prostokątności końcówek gwintów do płaszczyzny grzejnika, brak symetryczności otworów z osiami gwintów. W związku z powyższym, powód zażądał wymiany towaru na nowy, wolny od wad. Następnego dnia powód przywiózł grzejniki do punktu sprzedaży prowadzonego przez pozwanego. Pozwany poinformował powoda ustnie, że nie uznaje reklamacji. R. B. nadał reklamację listem poleconym, którą W. T. odebrał 3 grudnia 2012 r.

W odpowiedzi na wystąpienie Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S., pozwany w piśmie z dnia 28 lutego 2013 r. wskazał, że sposób transportu grzejników przez powoda był nieprawidłowy i odmówił ich przyjęcia.

Po zgłoszeniu reklamacji przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. do powoda zgłosił się przedstawiciel producenta, który spisał protokół reklamacyjny, a następnie przekazał go do firmy. Nie oceniał stanu grzejników znajdujących się u powoda, widział natomiast, że były skręcone i nie miały widocznych uszkodzeń mechanicznych. Grzejniki aluminiowe są przeznaczone dla dowolnego rodzaju instalacji grzewczych systemu zamkniętego. Przy montażu grzejnika zaleca się stosowanie wyposażenia oferowanego przez producenta, zaś sama instalacja powinna być dokonana przez osoby z właściwymi uprawnieniami. Część grzejników (60 sztuk) posiada usterki techniczne, wpływające głównie na ich estetykę. Towar nadaje się do celu, do jakiego zwykle jest używany. Grzejniki nie mają uszkodzeń mechanicznych ani ukrytych wad materiałowych i produkcyjnych, uniemożliwiających eksploatację.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 51 ustawy z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r. poz. 827), która weszła w życie 25 grudnia 2014 r. - do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Strony łączyła umowa sprzedaży z 20 sierpnia 2012 r., a zatem do łączącego ich stosunku prawnego zastosowanie znajdzie obowiązująca w tej dacie ustawa o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego z dnia 27 lipca 2002 r. (Dz. U. Nr 141, poz. 1176).

W myśl art. 1 w/w ustawy, stosuje się ją do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Nie ulega wątpliwości, że powód nabył aluminiowe grzejniki w celu niezwiązanym z działalnością gospodarczą, a pozwany sprzedał je w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadkach, które nie są indywidualnie uzgadniane, domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju (art. 4 ust. 1 – 3 ustawy).

Uprawnienia kupującego w razie niezgodności towaru z umową reguluje art. 8 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej. Stanowi on w ust. 1, że jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że

naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione (art. 8 ust. 3). Kupujący traci uprawnienia przewidziane w art. 8, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem (art. 9 ust. 1).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd Rejonowy uznał, że powód zachował termin przewidziany do zgłoszenia sprzedawcy uprawnień z art. 8 ustawy.

Sąd podkreślił, że z opinii biegłego wynikało niewątpliwie, że sprzedany powodowi towar nie był niezgodny z umową. Nadawał się on bowiem do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, a jego właściwości odpowiadały właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Z poczynionych w sprawie ustaleń wynikało, że powód dokonywał montażu grzejników bez udziału osoby, która posiada stosowne uprawnienia w tym zakresie, ponadto przy montażu zaleca się stosowanie odpowiedniego wyposażenia oferowanego przez producenta. W trakcie oględzin, które stały się podstawą do sformułowania wniosków przez biegłego, prawidłowo połączono grzejniki za pomocą złączy i uszczelek oferowanych przez producenta, co pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami powoda, jakoby niemożliwym było poprawne skręcenie grzejników. Wykonane pomiary wykazały wprawdzie nieznaczne odchylenia przyłączy gwintowych, ale mieściły się one w obszarze dopuszczalnego błędu. Także stwierdzone usterki techniczne dotyczące 60 sztuk grzejników nie obniżają ich wartości użytkowej, a wpływają jedynie na ich estetykę.

Z tych wszystkich względów Sąd I instancji oddalił powództwo.

O zwrocie części zaliczki Sąd orzekł na podstawie art. 80 ust. 2 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od wyroku złożył R. B., zaskarżając go w całości i zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że grzejniki nadają się do użytku, choć podczas oględzin z udziałem biegłego zostały ujawnione istotne wady, które dyskwalifikują je, jako pełnowartościowy towar. Ponadto powód stwierdził, że dopiero w toku postępowania uzyskał wiedzę, iż kaloryfery zostały wyprodukowane w C., o czym sprzedawca go nie poinformował.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, R. B. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zobowiązanie W. T. do wymiany towaru na wolny od wad.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy ustalił:

R. B. połączył grzejniki kupione u W. T. w 20 – członowe panele. Producent dopuszcza takie rozwiązanie, maksymalna norma odchylenia płaszczyzny może wynosić nawet 2 mm, co jest widoczne gołym okiem. Faktyczna krzywizna na 10 – członowym zestawie, skręconym podczas wizji lokalnej nie przekroczyła normy wynoszącej w takim wypadku 1 mm. (dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu inżynierii sanitarnej M. R. k: 234 – 236; zapis nagrania rozprawy apelacyjnej z 4 października 2017r. czas: 00:01:48 – 00:39:39)

W części sprzedanych grzejników występują wady w postaci braku prostopadłości końcówek gwintów do płaszczyzny grzejnika oraz brak symetryczności osi otworów końcówek gwintów z osią całego grzejnika. Jednak usterki tego rodzaju mogą być wyeliminowane przy pomocy uszczelek zalecanych przez producenta. (dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu inżynierii sanitarnej M. R. k: 234 – 236; zapis nagrania rozprawy apelacyjnej z 4 października 2017r. czas: 00:01:48 – 00:39:39)

W reklamowanych grzejnikach nie występuje wada w postaci niewymiarowości żeberek. (dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu inżynierii sanitarnej M. R. k: 234 – 236; zapis nagrania rozprawy apelacyjnej z 4 października 2017r. czas: 00:01:48 – 00:39:39)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotą sporu było ustalenie, czy sprzedany powodowi towar jest niezgodny z umową, tj. czy nadaje się on do celu, do jakiego dany towar jest zwykle używany, a jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju.

Nie ma wątpliwości, że grzejniki kupione przez R. B. nie stanowią towaru najwyższej jakości, zostały one wyprodukowane na zlecenie Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Usługowego – Handlowego (...) LTD spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P. - w C. i w związku z tym są atrakcyjne ze względu na cenę, a nie ich wysoki standard. Przedmiotem postępowania jest żądanie dotyczące wymiany towaru w oparciu o przepisy ustawy o sprzedaży konsumenckiej. Dlatego też Sąd Okręgowy nie zajmował się zagadnieniem ewentualnego wprowadzenia powoda w błąd co do pochodzenia zakupionego towaru i jego znaczenia prawnego.

Rację ma powód, że część kupionych przez niego grzejników może nie spełniać jego oczekiwań estetycznych. Ich producent dopuszcza jednak maksymalną normę odchylenia płaszczyzny frontowej na 0,1 mm na jednym ogniwie. Skoro R. B. zdecydował się na połączenie kaloryferów w segmenty składające się z 20 członów, to musi liczyć się z tym, że krzywizna będzie bardziej widoczna niż w przypadku paneli mniejszych, np. 10 - członowych. Widoczne odchylenie może wpływać na odbiór estetyczny grzejników, ale nie ma znaczenia dla ich użytkowania. Dlatego też nie może prowadzić do uwzględnienia żądania powoda.

Należy zgodzić się z twierdzeniem R. B., że w reklamowanych przez niego kaloryferach występują także wady w postaci braku prostopadłości końcówek gwintów do płaszczyzny grzejnika oraz brak symetryczności osi otworów końcówek gwintów z osią całego grzejnika. Jednak usterki tego rodzaju mogą być wyeliminowane przy pomocy uszczelek zalecanych przez producenta. Dlatego również ta wada nie ma na tyle istotnego charakteru, aby mogła spowodować uwzględnienie powództwa.

Na marginesie warto zauważyć, że żądając wymiany towaru na wolny od wad, R. B. ryzykuje, że nawet uwzględnienie żądania mogłoby spowodować, iż W. T. dostarczyłby mu grzejniki o podobnej cechach, ponieważ wspomniane usterki są charakterystyczne dla towarów wyprodukowanych w C. i nie słyną z wysokich standardów jakości. Powód zdecydował się na zakup towaru, którego cena nie była wygórowana, ale też powinien liczyć się z tym, że ich jakość nie jest najwyższa.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął zgodnie z art. 113 ust. 4 ustawy z 28 lipca 2005r. w sprawie kosztów sądowych w sprawach cywilnych.

Renata Wanecka Joanna Świerczakowska Jarosław Pejta